

WE SRZODĘ 29. Września, ROKU 1766

N^o

23.

WARSZAWSKIE
TYGO-

EXTRAORDYNARYNE
DNIOWE

WIADOMOSCI,

Przez pytania y odpowiedzi ułożone, dla tym łatwiejszego sposobu w Rządach Publicznych Handlu, y partykularnego dobra wższych, iako też w naukach; y rzeczach innych Ludziom do wiadomości potrzebnych

Z Pozwoleniem Najjaśn. Krola JMci, y Zwierzchności Jego.

Art. I.

Wiadomości od Dworu Krolowskiego.

Przy strzeleniu dnia 20. *praesentis* w Krolowskim Ogrodzie pi-rwszego *primum* dostał Najjaśn. Krol JMć P.N.M.

Dnia 21. Xiążęta Ich Mość Ruski y Bracławski Woiewodowie, Strażnik W. K. Kaszt. Poznański, y Stolnik Lit. prywatną u Krola JMci mieli Audyencyą. Tegoż dnia Opera Kleyli 14. raz prezentowana była.

D. 22 Krol JMć P.N.M. od Xcia JMci Prymasa zwykłą z swojego do Krolowskiego Pałacu parady wi żdziającego, tudzież od Ich Mciow Platera Woiewody Mściławski go, Walewskiego Katzałana Łęczycki go, Bielińskiego Marszałka W. K. y Xiążęcia Czartoryskiego Kanclerza W. W. X Lit: a dnia 23. od Xiążęcia Adama Generała Ziem Podolskich po danych onymże u siebie prywatnych audyencyach był witany.

Także Dnia 23. było strzelenie do Tarczy, gdzie otrzymał pierwsze

y

pra-

pramium J. W. JMość Pan Hrabia Brübl
Pierwszy Minister J. K. Mci, Generał
Artylleryi Koronney.

Dnia 24. Opera Klelyi 15. raz była
reprezentowana.

Art. 2.

O Szymikach.

Szymik w Wieluniu szczęśliwie do-
szedł, gdzie Połsem obrany jest JMość
Pan Madaliński Podczaszy Bielski.

W Malborgu, obrani są Deputatami
na Trybunał Koronny IchMość PP.
Szydłowski Chorąży Zakroczymski, y
Wilczewski Szambelan J. K. Mci; na
Trybunał zaś Radomski Kommissarzem
JMość Pan Czapki Miecznik Ziem
Pruskich.

W Piotrkowie, obrano Deputatem
JMci P. Sucheckiego Podkolego Biel-
skiego.

Z Zakroczymia mamy doskonalszą
wiadomość, że tam obrani są Połłami
na Seym Ich-Mość PP. Radzicki Cze-
śnik, y Wągrodzki Podkomorzy Za-
kroczymscy, wyrażeni zaś w dawniey-
szych Wiadomościach Zakroczymscy
Połłowie, są Połłami z Ziemi Wysz-
grodzkiej.

Art. 3.

Rzeczy Monety się tyczące.

J. W. JMość Pan Podskarbi W. Kor:
publicznie ostrzega Obywatelow Rze-
czypospolitey y Krolestwa Polskiego z
strony podłych y fałszywych nowo się
ziawiających Szostakow, przestroga ścia-
ga się do Uniwersału wydanego 10.
Decembra, Roku przeszłego 1761.

Szostaki Saskie z małemi główkami,
z dobrym y gładko wybitym stęplem
są dobre, y Pruskie bez Korony, albo
też z koroną, w ręku z mieczem, maig
mieć kurs swoy, innym zaś nowo się
ziawiającym Szostakom żaden nie daie
się walor: Do ktorey przestrogi stofnie
się także w swoim Ordynansie y Uni-
wersałe J. W. JMość Pan Kasztelan
Krakowski Hetman W. Koronny.

Art. 4.

O rzeczach Sądowych.

J. W. JMość X Biskup Przemyski
Podkanclerzy Koronny dnia 24. pra-
sentis, do czasu Sądy J. K. Mci Zadwor-
ne limitował; też Sądy Xiążę JMość
Kancelrz W. Lit: w Poniedziałek za-
gał.

Art. 5.

Rzeczy do Handlu należące.

*Cena Gdańska, za którą na Szpikle-
rach przedaig zboża, y Sol do
Szpiklerzow kupuig.*

Pszemica po Zł: Pruskich	235.	240.
Ditto Czerwona po Z.	240.	aż do 250.
Pszemica ktora jest wraz różnego ko- loru po Zł:	260.	aż do 270.
Ditto Biała po Z.	280.	aż do 300.
Zyto po Zł:	220.	aż do 225.
Jęczmień	-	-
Słód	-	-
Hreczka	-	-
Owies po Zł:	130.	aż do 140.
Groch biały	-	-
Groch śniadawy	-	-

Jogfy

Jagiły po Zł: 350. 380. aż do 400.
 Hreczania kalfza po Z. 270. aż do 280.
 Sol Świętego Ubela 120. aż do 125.
 Sol Lisberiska - - - - -
 Sol Francuska po Zł: 80. aż do 85.
 Sol Szkotzka po Zł: 105. aż do 110.

Art. 6.

O Rzeczach które są do sprzedania.

Księgi znajduią się do przedania w Kantorze Adressow.

Les plus belles Lettres Françoises sur toutes sortes de Sujets, Tirées des meilleurs Auteurs; avec des Notes. Par P. Archelet II. Tome, gr. in 12. Erf. 1761. à 9. Tynfi.

Edition portative des Reverces ou Memoires sur l'art de la guerre, par Maurice Comte de Saxe, gr. in 12. Dresde, 1757. à 5. Tynfi.

Memoires pour servir à l'Histoire de la vertu, extrait du Journal d'une jeune Dame IV. Tome, gr. in 12. Cologne 1792. à 11. Tynfi.

Konstytucye, Statuta, y Przywileje Koronne y W. X. Lit: na walnych Seymach od Roku Pańskiego 1550. aż do roku 1726. uchwalone ad *Idaam* Herburta z-brane. & ad *Ordinem Alphabeti* przez Urodzonego Stanisława z Kozuchowa Kozuchofkiego Cześnika Ziemi Wieluńskiej ułożone za konsensem, Przywilejem Nayiaśn: Majestatu J.K.M. *Augusta II.* y wszystkich Stanow Rzepltey. Drukowane w Dziedzicznej Wsi

Mokrzy Roku 1732. *in folio* Liber 11. Oprawny przedaie się po Czer: zł: 2. złotem.

O Aukcyach publicznych.

Agituigca się do tych czas Aukcyą zakończyła się 24. *presentis*, a nowa się Aukcyą zaczyna dnia 8. Października terazniejszego roku.

Art. 7.

Mieszkania które są do Najęcia.

W Ryrku u JMci Pana Hampla Kupca, całe pierwsze piętro na Seym ze wszystkimi należytościami jest do najęcia.

Art. 8.

O Promocyach pewnych Osob.

Nayiaśn: Krol JMoś w tych dniach Podczastwo Trembowolskie po dobrowolnym ustąpieniu JMci Pana Baworowskiego, JMci Panu Aloyzemu Baworowskiemu Synowi Jego łaskawie konferować raczył.

Tenże Nayiaśn: Krol JMoś P.N.M. JMci X Załuskiego Biskupa Kijowskiego raczył nominować Prezydentem na przyszły Trybunał Radomski.

JMoś Pan Gottlob Szambelan, z łaski Nayiaśn: Krola JMci został Konfyliarzem. A JMoś Pan August Röder Konfyliarz Appellaeyi Konfyliarzem Nadwornym y Ref-rendarzem, JMoś Pan Jakub Hohenthal Konfyliarzem Kamerowym Dystryktu Merzeburfskiego.

Art. 9.

Stateczność Termometra.

Rzeczy do Genealogii należące.

1762. Mr. de Reaumur.

O Narodzeniach.

Z Drezna dnia 21. JMość Pani Glogigowa urodzona Grafowna Brühlowna szczęśliwie powiła Syna.

Z Warszawy dnia 19. *praesentis*, były u Ich Mciow PP. Sakrament-k Obfoczynny Solenne, Ich Mciow PP. Wesołowny Kasztelan Warszawskiej Synowicy ś p. Krol-wiczowy JMci Konstantyny Sobieskiej; a Siołtry Rodzoney J.W. JMci P. Podskarbiego W. Kor. y Jundzifowny Podkomorzanki Grodzińskiej. Ceremonią zwykłą Francuzkim ięzyki-m odprawił J.W. JMość X. Załuski Biskup Kijowski Wuy J. M. P. Podskarbiego W. Kor. tey Ceremonii przytomnego, y miał do nich przemowę Francuzkim także ięzykiem, Probanikom przy Koronach Diamentowych asystowały, pierwszey W JM. P. Aksakowa Staroscina Rawicka Jey rodzona Siołtra, a drugi-y W. JMość P. Borchowa Podkomorzyna Inflantka. Pierwszą prowadziłi do Forty Ich Mość PP. Sapieha Woiewoda Połocki, y Załuski Starosta Groiecki, a drugą Ogólni Kasztelan Trocki, y Mołczyński Kasztelan Inowrocławski.

Zeyście z tego świata Ludzi.

Z Drezna dnia 5 *praesentis* JMość P. Jan Chryścyan Crell Not: Cæs: Publ: Taxator y Aukcyon: tu nagle umarł, w Oyczyźnie przez pilność y Pisma swe wielce był zasłużony, a zostawił po sobie sławę rzetelnego Człowieka.

Wrzes.	Rano.	Południe.	Wieczor.
16.	9. G.	15 Gr.	12 Gr.
17	8½	9½	7
18	2	6½	6
19	5	7½	6½
20	5	10	7½
21	5½	10	6
22	6½	11½	7

Mr. Farenheit.

Wrzes.	Rano.	Południe.	Wieczor.
16	52 G.	65 Gr.	58½ Gr.
17	51	52½	47½
18	36	46	45
19	42½	48½	46
20	42½	54	48½
21	43½	54	45
22	46	57½	47½

O NAUKACH.

Przeštoga o pobielonych y polewnych staskach.

W Książce Magazyn Gentlemana nazwaney od roku 1754. fol. 277 Informacya jest o trucznie, która w polwanych glinianych zawierać się zwykła naczyniach, o ktorey tu co znaczniyszgo wspomnę. W Szwey cyi zwyczaj jest, że miedziane zakazane naczynia, ponieważ mi dź ją two od wszystkich kwaśnych sło ych y ost ych zepiła się likworow; ba ją ma prz z się on y iadowita nieiaka chwyłi rdza: byleby przez czas nieiaki na powietrzu wystawiona była. Nie mało przykładow złych konfekwencyi, ktore z pożywanych potraw w miedzianych nie dobrz. chędożonych od rdzy naczyniach powstają. Są tego dowodem. zwłaszcza kiedy się często przydało, że ludzie choć po nier nie tylko wino piący, albo mocno

przez to chorowali, albo wcale tego
życiem przypłacili. Gdzie ieno wino
miedzianym we środku zarzewiałym
ciągniono lewarem, przez który lewar
mi dziany było zarażone wino. Wszy-
stkie kwaśne likwory, ba y sama woda
długo w miedzianych naczyniach sto-
jąca dosyć z miedzi szkodzących na
bywa własności. Gdzie zbytni Gry-
szpan z tego pochodzący nieomylnie
ostrością swoją nie dobry we wnętr-
nościach sprawuje skutek.

Takież prawdziwe chociaż trochę
powolny yzże niebezpieczeństwo w lu-
dzkim staie się ciele z rozpuszczoney
soli, czyli ostrości z ołowiu, która
w pożywaniu pokarmu, czyli napoiu,
ani przez odor, ani smak poznawać
się nie daie. Ołow przez ciepłe na-
dymanie kwaśnych rzeczy, iako to
winnego octu, wina Ryński-go, y tym
podobnych łatwo się psuie. Pan pa-
wny Londyński chciał zrobić sok Li-
moniowy, wycisnął więc 1000. Limo-
niow w wielkie polewane naczynie, w
którym soli ow wycisniony dwa dni
stał. Wylał potem 4 garce czystsze-
go owego soku w infz: polerowane
naczynie y wstawił w garnek warzą-
cey wody na wyklarowanie. Po wy-
klarowaniu tym znalazła się gruba na
kilka Uncyi słońa y ołowiana mat rya.
Resztę także soku z pierwszego naczy-
nia odął, gdzie na spodzie y po bo-
kach tyleż podobney zobaczył solney
materyi. Gdyby ludzie mniej na to
mając względu tego soku byli pożywa-
li, zapewne w nich nie dobry sprawił
by był skutek. Dla tego uważać po-
trzeba, że one gliniane naczynia meta-
lem ołowianym polerowan były, kro-
te polerowanie od każdego gatunku

kwaśu łatwo przejdzie y zepsuje się:
wspomnioną słońa szkodliwą sprawu-
jąc materją. Polewanie bowiem wszy-
stkich czerwoniawych garnczartkich
statkow jest albo ołowiem, albo meta-
lem ołowianym. Jeżeli będzie czar-
niawe, tedy jest z metalu ołowianego
z małym przydaniem mineralney zie-
mie, albo żelazney pomieszane, jeżeli
będzie żółte, tedy jest metalem oło-
wianym z gliną lulezaną z biały zi-
mi pomieszane. Jeżeli będzie czerw-
ne, tedy glina z cegłą czerwoną jest
pomieszana. Wszystkie takowe na-
czynia nie zdaią się do schowania kwa-
śnych y słonnych rzeczy. Mają albo-
wiem zbytnią w sobie rzadkość, z ką-
d łatwo każda słońa one przenika mate-
rya, nawet nie służą naczynia takowe
do konserwowania miasa, bo wnet na
kawałki rozpadać się zwykły; co się
daleko jeszcze prędzej dzieie, gdy w
nich winny ocet, albo inne kwaśne
schowane będą rz czy. Same polewa-
nie częstokroć odpada. Y tak gdy kto
groch biały z oct m winnym dusi w
takim naczyniu, tedy poym kupę oło-
wianey na spodzie znajdzie materyi.
A tego łatwym doydzie sposobem, kie-
dy kto winnego octu, albo inney kwa-
śney rzeczy w takowe nalecie naczynia,
gdzie się iawnie pokazuje, że one kwa-
śne rzeczy znaczą część kwaśu tracą,
albo wcale iakieys nabywają słodyczy.
Dla tego takowe rz czy do używania
nie są, ale one wyrzucać potrzeba.

Do konserwowania soku Limonio-
wego, Cytrynow go, Pomarańczowe-
go, y innych kwaśnych suktow, ża-
dnych lepszych statkow nie maż, ia-
ko Chińska Porcelan, jest bowiem tak
dychtowna, że żadna kwaśna y słońa
wilgoc

wilgoć oney nie przenika, polewanie oney teyże samey i-śt własności. W Porcelanie zaś Europeyckiey niektorey na polewanie używać zwykli szklaney, ołowianej materyi, która dla tey samey przyczyny nie tak dobra iest do konserwowania takowych rzeczy.

Jednak w Angielskim Hrabstwie Stafford nazwanym robią naczynia gliniane, którym kwas bynajmniey nie szkodzi. Mat-rya onych iest czarna y z twardey dychtowney gliny, która w paleniu bieleie. Po wierzchu solą morską polerowane, y wprzód dobrze w piecu rozpalone, bywają; tedy sol owa przez gorącość otrząska się, przez co para y kwas rozchodzi się y na nich osiada. Te naczynia kwaśney y fągowej wilgoci bynajmniey się nie popsują, czy to ta wilgoć będzie ciepła, czyli zimna, przecięż ani smaku w nich nie odmieni. Trzeba zaś w tym ostrożnie postąpić, ponieważ prędzey się trząskają niżeli Porcelan Chińska.

H-skie naczynia także do tego służą, ponieważ robione są z twardey luleczaney gliny, nieco piasku w sobie zawierającej, które w paleniu od gorącości w piecu y od drzewa ostrość w sobie mającego polewane bywają. Podobnym sposobem mogłby kto y na innych miejscach, gdzie gliniane naczynia robione bywają, na tym się znając w lepszym porządku gliniane one sztuki y naczynia sporządzić.

Nie wszystko iże wszystkim wraz natura daie,

Defekalszym wszak każdy przez proby się staie.

WALEREGO MAXYMA

O Dziwach.

O Serwim Tulliuszu.

Gdy Serwi Tullisz w maluchnych laciach będąc spał, ognisty płomień około głowy iego znagła iął gorcć, co widzieli wszyscy domowi: Ale Tanakwil Krolowa Zona Pryzka Parkwianego Krola zdziwiwszy się, Serwiusza acz z Marki niewolnice, iako własnego Syna wychowała, a potym y Krolew uczyniła.

Także też miał szczęśliwy skutek y on płomień, który się z nagła prawie około głowy Lucego Marcyusza ukazał, w te czasy, gdy do Rycerstwa miał rzeccz, będąc Hetmanem nad dwiema Woyłki strwożonemi bardzo, dla zginienia dwoch Scypionow, Pubiusza y Gneusza w Hiszpanii. Abowiem Żołnierstwo boiaźni pełne, patrząc nań, do siebie przyszło, wnet zdobyli się wszyscy na pierwsze ferce, trzydzieści ośm tysięcy nieprzyiaciela porazili, bardzo wiele więźniow dostali, dwa obozy Karrańskich bogactw pełne wzięli.

Lucyusz Sylla Kontul będąc na wojnie przeciwko Latynom, czasu iednego ofiary czynił. Tam zaraz po iedney stronie ofiarza uyrzał, ań wąż na ziemię spadł. Obaczył to y Postum Wieszczek, y napemniał go, aby bez wżego omieszkania bitwę dał, co gdy uczynił, Samnity lud mężny poraził, oboż im wzięł. Było mu te iako fundament y stopień do wżelkicy napotym iego dalszey fortuny y potencyi.

Lecz one dziwy nad wszystkie inne dziwnicyzac były, za Konsulstwa Gaiusza Wolumnego, y Sulpiusza, prawie na początku miasta tego, y wojen rozmaitych. Abowiem Woł ryczenie swoje odmieniwszy, iął mowić iak człowiek, czym służące

chając
też szu
ktorego
to, ost
zaśmien
puł rok
przedaw
wiedzia
urodził
kamicu
dzącem
wyrwał
pocify:
napadał
ne wody
su wtore
do Gneu
się Rzyn
Gaius
tey mie
miał do
przyszły
bić, ale
dały się
pilnością
Potym g
kąd był
tem wieś
widząc:
straszony
obrocił,
rzał wiel
Otoż iako
y nieczę
morne prz
podał się
to. wyscy
tyko był
Tytus G
Lukanow
znagła wy
niż odpraw
potym do

chając nie ladażak przestraszył. Mięso też sztukami iak deszcz padało z obłoków, którego większą część praństwo rozchwytalo, ostatek kilka dni leżało po ziemi, nie zaśmierdło się, ani poczerniało. Dziecię puł roku, na rynku gdzie woły y mięso sprzedawano, bliżki w Rzymie tryumf opowiedziało. Drugie się z głową Słoniową urodziło: w Powiecie Piceńskim deszcz był kamienawy: we Francyi Wilk człeku siedzącemu a nie śpiącemu z pochew miecz wyrwał. W Sycylii dwie tarczy krwią się pociły: nadto żencom krwawych kłofow napadało do kobielei: u Cerytow pomieścane wody ze krwią ciekły. Na ostatek czasu wtorecy woyny z Kartainczykami, Woł do Gncusza Domicyusa przemowil: Strzeż się Rzymie.

Gaius Hostyli Mancynus głupie był w tey mierze uporny. Gdy iako Konful miał do Hiszpanii iechać, te dziwy nań przyżyły. Chciał ofiary w Lanuuium czynić, ale prażera z klatki wypuszczone udały się do lasa bliżkiego, szukano ich z pilnością wielką, znaleść nie można: Potym gdy od Kerkulefowego portu dokąd był przyjechał lądem, miał się okrętem wieść, głos taki usłyszał nikogo nie widząc: *Mancynie, zostań, czym przestraszony, drogę odmienił, do Genui się obrócił, ale y tam wsiadłszy w Bar, użyczył wielkiego węża, który precz poszedł.* Otoż iako siła miał tych dziwow, tak też y nietzczęściami wiele. bitwę przegrał, fromorne przymieszce z nieprzyjacielem wziął: poddał się w ostateku ze szkodą. *Miał ten 10. tysięcy żołnierza, a przegrał, 4. tysiące tylko była Numantynow którzy go pogromili.*

Tytus Grach Konful, człek wielki, u Lananow będąc ofiarował: Ale węż dwa nagła wypadły z dziury, y z oncy ofiary już odprawioney, wtręby sztukę ziadły, a potym do teyż dziury bieżały: otóż mu-

sił znou dla tego ofiarować, co przecię y drugi raz one węż także uczyniły. Na ostatek y trzeci kroć tudzież ofiarował, trzewa też pilniey schowane, ale próżno, gdyż y gadziny one przybyły, y gdy im uciekać broniono, nie można. Powiedzieli Wieszczkowie, że to Hetmanowi niebezpieczeństwo zdrowia ukazuje: lecz Grach nie dbał, zaczym go Flawiusz gospodarz tego y zdrayca, na pewne miyśsz zaprowadził, kędy był na zasadae usiadł Kartagiński Hetman Mago z ludem: który go też tamże zabił gołego bez armazy.

PRZYKŁADY POLSKIE.

Krakus Xiążę Polskie, okrutnego Smoka w iaskini gory tey, na ktorey Zamek Krakowski stoi, legowisko mającego, y wszystko Powiat pożyraniecm bydła y ludzi pułstofzającego, sztuką y tym przemyślem zatracił. Mięsa bydłecę, smołą, siarką, y żagwią zapaloną natkane, na pożarcie rzucił mu w pieczarę kazał, a tak w trzewach ogień zaięty, wnętrzności wszystkie Bestyi oncy wypalił. Jest y po dziś dzień ieszcze w skale wydrążoncy iaskinia głęboka, co Smoczą iamaż zowią.

Piaśt Mieszczanin Kruszwicki, gdy dwu nieznaiomych w dom swoy chętnie wprowadził, y dostatnie mięsem y miodem częstował, tam rzecz wielka y dziwna przypadła. Bo przyrośło nad zamiar mięsa, lał się miod wierzchem z naczynia swego, &c. Rozamietą ludzie, że ci dway byli Aniołowie Boży dobroczynność odpłacający.

Szostego dnia Grudnia, Roku 1233. na samym prawie przymroku, nowa y znamienita iasność na kształt Krzyża zflamałszy się po Niebie, nie tylko miasto Krakowskie, lecz wszystkie kraj w krąg oświeciła.

Roku 1270. Strażliwe ludzi zbroynych zastępy na powietrzu z sobą się uganiające widziano.

Roku 1276. dwa dziwy cudowne w Krakowskiej Ziemi wylęły się byfy. Najprzód urodziło się dziecię z zęboma, którą zaraz wyraźnie y rozdzielnie mowiło, a skoro go ochrzczono zaraz zębów pozbyło, y mowę zamknęło. Drugie zaś dziecię urodziło się w mieście Krakowskim, w część mięsie y przemowiło, a jako Tatarowie przyiść, y głowy od inach mieli, prorokowało. Pytane petym odpowiedziało, iż to Duchem Bożym wie, a plagi takowej y samo też nie uydzie. o się dwunastego roku spełniło.

Roku 1276 w poł nocy, w którą Rok nowy zwyki nastawać, wdzięczną y piękną jasnością Niebo krotkim czasem świat rozświeciło, śmierć znamionując Xiążęcą, co się spełniło petym

Roku 1498. urodził się był na Kazimierz w Krakowie u Żydów cielec o dwu głowach, z których jedna głowa w mieyscu oka, ogon zaś w pośrodku grzbieca usiadł był, y tylko dwie nodze po prawym boku wyrosły były. Wroczą niezszczęścia wierzone to być. Jakoż nie nazbyt długo petym na schodzie Listopada, siedmndziesiąt tysięcy Turkow do Rusi wtargnęło było, a ogniem y żelazem onych pustoszyło.

W Powiecie Krakowskim, niěkorego czasu widziano straszne cudowisko. Jezioro abowiem iedno szerokie, czartowska moc opanowawczy, łowienia w nim ryb y używania wszelkiego ludzkiem usilnie bronifa. Do którego skoro umarzło, zeszli byli Obywatele dla ryb łowienia, Kapłanow z

sobą, Chorągwi, Krzyżow, y świętości rozlicznych nabrawszy, aby orężem świętym moc szarańska mogła być odgromiona. Gdzie gdy niewod zapnżono, pierwszym wprawdzie zamiarem, trzy rybeczki wyściągnęli Rybitwi; wtorym zaś nic, krom Eeci pogmatwaney. A gdy trzeci raz zapuścili, dopieroż szkaradny wielki y strażliwy dziw wywlekli na brzoż z rogami y ze łbom kozim, z którego sba oczy iak dwa węgle rozpalone ze zrenic gorających pałafy. Co widząc, gdy nagle wszyscy byli przestraszeni, rożno się rozskoczylili, brzydkie ono larwisko, pod lod znownu porynęło, gdzie po wszytkim iczierze trzępocąc gżmior okropny uczyniło, ryk ogromny wypuszczając, a zaraz niěkore ludzie parą smrodliwą zaraziwszy, sprośnych wrzodow nabawiło.

W Ziemi Krakowskiej, ucziwa iedna Niewiasta Małgorzata, Wierzbosławskiego Małżonka, trzydziści szczęsiore dzieci żywych iednym połogiem zrodziła.

Uwiedumienie.

Zginał na Krakowskim Przedmieściu małeńki czarno siwy piesek nakształt małych Pomorskich psow. czyli kieterkow, ktoby go znalazł, albo o nim się dowiedział, niech da wiadomość do Kantoru Adressow, gdzie będzie miał w nadgrode dzieięć czerwonych złotych.

Znajdui się w Warszawie w Adressow y Aukcyi Kantorne, u Jego-Mości Pana Michała Gröla Kommissarza Jego Krolenskiej Mosci.